

[Niels Helveg Petersen]

fjerne, vil jeg da gerne henvise til – ikke fordi jeg er særlig tilhænger af de ordninger, der eksisterer – at i det mest superkapitalistiske land, USA, har man slet ikke den holdning, som hr. Glistrup lægger for dagen her. Der siger man ikke, som hr. Glistrup sagde, at det er lønningsposen og kun lønningsposen, det drejer sig om. Det sagde hr. Glistrup faktisk. Intet andet spillede nogen rolle for den ansattes forhold til sin arbejdsplads, kun lønningsposen. Vi ser på frivilligt grundlag mere eller mindre obligatoriske ordninger skyde frem i en række lande, som netop slår en pæl igennem den påstand, at den ansattes forhold til virksomheden kun er et spørgsmål om lønningsposens indhold.

Jeg mener, at hr. Glistrup med netop den udtalelse meget klart karakteriserer sin egen holdning til dette. Det må dække over en eller anden angst for, jeg ved ikke hvad, for at de ansatte også skulle have en andel i de værdier, der skabes i virksomheden, og ikke kun have deres løn udbetalt. Det sigte, der er i vores forslag på dette punkt, har hr. Glistrup åbenbart med meget store ord villet forsøge at komme bort fra. Jeg synes ikke rigtig, det lykkedes.

Til sidst sagde hr. Glistrup, at der her var tale om en form for lønskat, når det kom til stykket. Jeg vil gerne, hvad det angår, anmode hr. Glistrup om nærmere at studere den betænkning, der foreligger, og studere forskellene, som der udførligt er redegjort for, mellem lønsudbidrag og overskudsdeling. Så vil hr. Glistrup finde ud af, at så enkelt forholder det sig ikke.

Hr. Holm nævnte, at der var en række tekniske problemer ved obligatorisk deling af overskud, også af overskydende overskud, og det har hr. Holm meget ret i. En række af de problemer er belyst i betænkningen, og jeg mener, der dér findes god vejledning for det videre arbejde med at finde ud af, hvorledes man teknisk kan løse problemerne ved en obligatorisk overskudsdelingsordning.

Hr. Holm sagde, at der findes virksomheder, der ikke har behov for øget kapitaltilførsel, og det skulle være en afgørende indvending mod vort forslag. Det finder jeg ikke, men hvis det er noget, som man mener er et meget væsentligt punkt i diskussionen fra venstres side, synes jeg da, det er værd at diskutere, om forslaget kan udbygges med bestemmelser, der sikrer, at hvor der ikke

findes at være et behov, kunne man tænke sig at udbygge forslaget, så man kunne undgå den situation.

Flere talere, også hr. Holm, har været inde på, at man var modstander af en tvangsmæssig ordning, og derfor vil jeg gerne gentage, hvad der er denne ordnings princip. Det er, at man gennemfører en rammelovgivning, hvorefter man siger til virksomhederne og de ansatte: nu må I prøve at forhandle jer frem til, hvordan I inden for rammerne af denne ordning kan finde noget, der kan bruges på jeres arbejdsplads. Det har en række fordele. For det første at ordningen for den enkelte virksomhed kan tilpasses virksomhedens forhold, og for det andet at både ledelse og ansatte fra starten nøje ved, hvad det er, der nu skal træde i funktion på deres arbejdsplads. Ikke mindst det sidste er måske særlig vigtigt, fordi det vil sikre, at ordningen fra starten er accepteret og derfor kan fungere efter sit formål.

Hr. Holm undrede sig over, at der ikke var anden sikringsgaranti end de bidrag, der kom ind fra lønmodtagerandelene. Jeg vil da sige, at hvis det er et punkt, der volder venstre problemer, vil vi meget gerne gå med til at diskutere, om der kan tilvejebringes en grundgaranti, som fra starten sikrer, at garantiordningen kan fungere fuldt ud. Det er ikke noget, vi overhovedet ville finde vanskeligt at overveje.

Hr. Holm sagde, at man fra venstres side ikke isoleret kunne gå ind for forslaget gennemførelse, men at man gerne ville overveje det i sammenhæng med andre forslag og andre problemstillinger. Jeg takker for denne tilkendegivelse fra venstres side, som altså ikke er tilslutning, og som jeg ikke skal forsøge at konstruere som tilslutning, men som alligevel, synes jeg, peger i retning af, at der er en fælles grund, hvorfra vi kan starte at diskutere disse problemer seriøst.

Jeg vil gerne sige tak til hr. Palle Simonsen for bemærkningerne om, at der var sund logik i forslagene, bemærkningerne om behovet for at forbedre medbestemmelsesreglerne i den offentlige sektor og også bemærkningerne om, at dette forslag så klart var bedre end socialdemokratiets og LOs forslag.

Hr. Palle Simonsen har fuldstændig ret i, at dette at fastlægge, hvad der kan være en rimelig forrentning af egenkapitalen, er et overmåde vanskeligt problem. Det vil sikkert